

(א) [מוספתא פ"א],
 (ב) [לקמן טו: טז. יח. כד:
 ח.מ.], (ג) [נכרות לו. וי"ג],
 (ד) [נמי"א: בשה, ט] [שמות
 כג, ו] [ב"מ: כה"ה,
 ו] [נמי"א: כה"ה, ט] [וי"ג
 מוספות לקמן טז. ד"ה
 ט"ה].

גליון הש"ס

נב" ופירוקא דאבי
 פליגי. ע"י לקמן דף טז
 ע"א מוס' ד"ה ט"ה ר"ט:
 אין דהא א"ל שמואל ב"ר.
 לקמן דף טו ע"ב ודף לו
 ע"ב:

רבינו הגנאל

ולא קבל עליו שמירס נוקיו. אס זיך הוא את אחרים: איני והא
תני רב יוסף. אדרבי אלעזר פריך: והפונדק. בית גדול שרגלין
 אורחים ואכסניאין ללון בו ואס הזיך זה את זה חייב אשן ורגל
 ולא היו כה"ר דהואיל ואינו מיוחד לבני רשות אלא לאומן
 הדין בו כשה"ר אחר קרינן ביה
 שהרי ע"י שמירות הם דרים שם:
וסבבא דמסניסא לא פליגי. ליתכא
 ברייתא דקאי כותמי והתניא ד' כללות
 כו': **חייב בכל**. לקמן מפרש שאפילו
 קרן תמה משלם נזק שלם הואיל
 ונכנס לרשותו והזיקה: **פטור מכל**.
 דלמחר ליה מוכר ברכושי מאי בעי:
על השן ורגל. ללא קרינן ביה
 בשה"ר אחר"י דמשמע שיהא מיוחד
 לניזק אכל על הנגיפה ועל הנגיפה
 והנשיכה והרצילה והבעטה שהן
 מולדומיו של קרן תם משלם חצי נזק
 דכרה"ר הוא שהרי לשניהן רשות בו:
לא לזה ולא לזה. מפרש לקמיה
 דליון של שניהן אלא של אחד מהן
 של נזק: **חייב זה על השן ועל הרגל**.
נ"ש: ועל הנגיפה כו'. ולקמן פריך
 הא תנא רישא דבבבא דניזק אפילו
 קרן תמה משלם נ"ש: **פטור זה על
 השן ועל הרגל כו'** והיינו כ"ר אלעזר:
 וקפרינן גמרא קשיא אהדדי: **כי
 טניא הדיא**. דפטור: **בבבא דמיוחדת
 לזה ולזה**. לפירות ולשוורים דהוא
 ליה חצר השותפין לגבי שן ולגבי קרן
 הלכך בשן פטור ברה"ר וצקן תמה
 ח"נ ברה"ר מ"ש: **ודרז יוסף בבבא
 דמיוחדת כו'**. דהוא חצר הניזק
 שלא היה לו להכניס שם שוורים
 ולא דמי לרה"ר: פונדק אינו מיוחד
 לשוורים לפי ששם מונחת פרגמטיא
 של סוחרים ואינו מניחין ליתכנס שם
 שוורים שלא יחפזו ויטנפו כליהם:
סתם צקעה רועים שם שוורים:
בעינן שדה אחר וליכא. שהרי יש
 לניזק רשות צה להכניס פירותיו:
שדה אחר קרינן ביה. שהרי נכנס
 שלא ברכושי שלא היה לו רשות
 לשוורים: **אמוראי נמי לא פליגי**.
 דהא דרז מסדא בשאינה מיוחדת
 לשוורים ודרזי אלעזר במיוחדת אף
 ולא לשוורים, ואימ' רב חסדא
 דחייב על השן ועל הרגל
 בבבא דמיוחדת לפירות
 ולא לשוורים, ור' אלעזר
 דפטור בבבא דמיוחדת
 לפירות ולשוורים, ואם תמצא
 לומי פליגי, בקשיא דר'
 זורא דאמרי' כיון דמיוחדת
 לפירות הא בעינא ובער
 בשדה אחר וליכא, ופריך
 אביי כיון דאינה מיוחדת
 לשוורים שדה אחר קרינא
 ביה. ר' אלעזר ב"ר זורא
 ורב חסדא כאביי, גופה,
 ד' כללות היה ר' שמעון
 בן אלעזר [אומר, בנויקין]
 כל שהוא רשות לניזק ולא
 למזיק חייב בכל. וירידין
 מדלא קתני חייב על הכל

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

יד.

עין משפט
 נר מצוה

קלח א מיי פ"ד מה"ל
 טקי ממון הלכה י
 סג עשין סו סח טו"ע
 ח"מ סימן שזו סעיף ח
 וסימן שמו:
 קל"ב ב ג מיי פ"א שם
 הלכה ז סג ט
 טו"ע ח"מ סימן שפט
 סעיף י:
 קב ד ה מיי שם הל' ח
 טו"ע שם סעיף יא:
 קב"א ו מיי שם הלכה ט
 טו"ע שם סעיף
 יב:
 קב"ב ז מיי שם הלכה ח
 ועיין במ"מ טו"ע
 שם סעיף יא:
 קב"ג ח מיי שם טו"ע
 שם סעיף יב:
 קב"ד ט מיי שם הלכה ט
 טו"ע שם סעיף יג
 יד:

תורה אור השלם

1. כי יבצר איש שדה או
 כרם ושלח את בעירו
 ובער בשדה אחר מטיב
 שדהו ומטיב פרמו
 שמוה כב ד
 שלם:

רבינו הגנאל (המשך)

דמשמע על קרן ועל השן
 ועל הרגל, אלא קתני חייב
 בכל דמשמע בכל הנזק,
 שמעין מינה דל' טרפון
 היא דאמ' קרן בחצר
 הניזק נזק שלם משלם.
 הוא דר' טרפון בפרק
 כיצד. וירידין תוב ספיסא
 דקתני לא לזה ולא לזה,
 אלא דחת מנייהו והוא
 כללות היה ר' שמעון בן
 חצי נזק. וישא ר' טרפון
 וסיפא רבנן. אין האמ'
 ליה שמואל לרב יהודה
 שבוק מתני' ותא בתרא,
 פירושו בשמועה שאחרי
 זאת כו'. ובא רבינא
 וחורצה הכי כגון חצר
 המיוחדת לפירות לחצר
 ולשניהן לשוורים, דלגבי
 שן היא לה חצר הניזק
 לבדו, ולגבי קרן היא לה
 רשות הרבים. ואקשי'
 עליה אי הכי ד' כללות ג'
 הוה, לניזק ולא למזיק
 חייב בכל. למזיק ולא
 לניזק פטור בכל. לזה
 לפירות חייב בכל א.
 ולשניהן לשוורים תם
 משלם חצי נזק ומועד
 משלם נזק שלם תנה ג'
 דינים.

(א) נראה דכוונת הר"ם לומר,
 שהחצר מיוחדת לפירות רק
 לאחד מהם, הנה שזוא חצר
 השותפין, ולא חייב המזיק על
 הכל, היינו שן ורגל. וכן הוסיף
 שהחצר הוא רשות לניהים
 לשוורים.

ולא קבל עליו שמירס נוקיו. ואס תאמר כיון דלא קביל עליה
 פשיטא דתם משלם חצי נזק ומועד משלם נזק שלם ויש לומר
 דסלקא דעתך דשמירת נוקין דעלמא לא קביל אכל אנוקין לתורא
 דשאל גופיה סלקא דעתך שקבל וליפטור משא"ל:

מ"י א פליגי. הו מני לאוקמי
 ההיא דרב יוסף לא לזה ולא לזה
 לשוורים ולפירות דחד:

לא לזה ולא לזה פירות אלא
 לחד. ר"מ גרים לא לזה ולא
 לזה לשוורים דגבי שן הויה חצר
 הניזק שהזיק פירות אכל גבי שוורים
 ה"ל קרן ברה"ר כיון שלא היה להם
 רשות ליתכנס ול"ג כמו שכמוז
 בספריס וזהו וזהו לשוורים דא"כ
 גבי שן לא היה לו ליחשב חצר
 הניזק כיון שיש רשות לכל חד וחד
 להכניס שם שורו דמוכח לעיל ולא
 צעי לאוקמא לזה ולזה לפירות ולא
 לשוורים דלא כר' זורא ועוד דלישנא
 לא משמע הכי):

אי הכי ארבעה שלשה הוו.
 בשלמא לשמואל דמוקי רישא
 רבי טרפון וסיפא רבנן אלטרין
 סיפא לאשמועינן לאפוקי מדרזי
 טרפון אלא לרבינא לא ליתכא כלל
 דלגבי שן הויה חצר הניזק שמעינן
 מכל שהוא רשות לניזק וקרן ברה"ר
 שמעינן מתנא השותפין והצקעה:
 פרה

השותפין והבקעה פטור בה על השן ועל הרגל קשיא אהדדי כי תניא הדיא
 בבבא דמיוחדת לזה ולזה בין לפירות בין לשוורים הדיא דרב יוסף בבבא
 מיוחדת לפירות ואינה מיוחדת לשוורים דלגבי שן הדיא לה חצר הניזק דיקא
 נמי דקתני הכא דומיא דפונדק וקתני התם דומיא דבקעה שמע מינה מתקיף
 לה רבי זירא כיון דמיוחדת לפירות הא בעינן יבער בשדה אחר וליכא א"ל
 אביי כיון דאינה מיוחדת לשוורים שדה אחר קרינא ביה א"ל רב אחא
 מדיפתא לרבינא לימא מדמתניתא לא פליגי אמוראי נמי לא פליגי אמר ליה
 אין ואם תמצא לומר פליגי בקושיא דרבי זירא ו בפירוקא דאביי פליגי:
 גופא ארבעה כללות היה רבי שמעון בן אלעזר אומר בנוקין כל שהוא
 רשות לניזק ולא למזיק חייב בכל על הכל לא קתני אלא חייב בכל
 בבבלי נזק מני ר' טרפון היא דאמר משונה קרן בחצר הניזק נזק שלם
 משלם אימא סיפא לא לזה ולא לזה כגון חצר שאינו של שניהם חייב
 בה על השן ועל הרגל מאי לא לזה ולא לזה אולימא לא לזה ולא לזה
 כלל אלא דאחר והא בעינא ובער בשדה אחר וליכא אלא פשימא לא לזה
 ולא לזה אלא דחד וקתני סיפא תם משלם חצי נזק ומועד משלם נזק שלם
 אתאן לרבנן דאמרי' משונה קרן בחצר הניזק חצי נזק הוא דמשלם רישא
 רבי טרפון וסיפא רבנן ו אין דהא אומר ליה שמואל לרב יהודה שיננא שבוק
 מתניתין ותא אבתראי רישא רבי טרפון וסיפא רבנן רבינא משמיה דרבא
 אומר כולה רבי טרפון היא ומאי לא לזה ולא לזה לא לזה ולא לזה
 לפירות אלא דחד לזה ולזה לשוורים דלגבי שן הדיא לה חצר הניזק לגבי
 קרן הדיא לה רשות הרבים א"ה ארבעה שלשה הוו אמר רב נחמן בר יצחק
 שלשה

דמשמע על הקרן א"ע' שהוא תם אלא לאשמועינן דחייב נ"ש: **רבי טרפון היא דאמר**. לקמן בפרק כ"ד (דף כד:): **משונה קרן בבבא**
הניזק נ"ש משלם. קרן תמה וכל מולדותיה קרי משונה הואיל ושינו את וסמן שלא היו דרכן לכך: **אלא דאחר**. שאינו לא נזק ולא מזיק וקתני
 חייב על השן והא בעינן שדה אחר: **אלא דחד מינייהו**. כלומר דניזק: **הא א"ל שמואל לרב יהודה כו'**. לקמן [טו:]: **גבי חמשה ממין: שבוק מסניסין**.
 לא תטרח לשנויי כחד תנא: **וסא אבסראי**. ואימא כותמי דאוקי אגא רישא רבי טרפון וסיפא רבנן וד' כללות דקאמר ר"ש תרי מינייהו
 בחד דוכתא חד כר' טרפון וחד כרבנן: **אלא דחד**. דניזק: **דלגבי שן הדיא חצר הניזק**. וחייב המזיק בנזקי שן שהרי לגבי פירות אינה אלא
 דניזק: **ולגבי קרן הדיא רה"ר**. שהרי ברכושי שם שורו ומשום הכי הוא משלם חצי נזק ומועד משלם נזק שלם וכן הוסיף. **דלגבי חצר**
 שמעינן ליה מקמאי דכיון דלגבי שן הדיא חצר הניזק למה ליה למתני חייב על השן הא תנא ליה רישא כל שהוא רשות לניזק ולא למזיק
 חייב בכל וקרן בחצר השותפין הא תנא ליה רישא כגון חצר השותפין והצקעה על הנגיפה ועל הנגיפה תם משלם חצי נזק:
 שלשה